

národní
úložiště
šedé
literatury

Regionální politika EU

Palán, Josef
2009

Dostupný z <http://www.nusl.cz/ntk/nusl-152921>

Dílo je chráněno podle autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Tento dokument byl stažen z Národního úložiště šedé literatury (NUŠL).

Datum stažení: 21.05.2024

Další dokumenty můžete najít prostřednictvím vyhledávacího rozhraní nusl.cz .

Regionální politika Evropské unie

Ing. Josef Palán

Parlament České republiky
Kancelář Poslanecké sněmovny
Parlamentní institut

Regionální politika Evropské unie

Obsah:

ÚVOD	1
REGIONÁLNÍ POLITIKA NA ÚROVNI EVROPSKÉ UNIE	2
PRÁVNÍ RÁMEC REGIONÁLNÍ POLITIKY EVROPSKÉ UNIE	3
REGIONY EU - NUTS	9
PRINCIPY REGIONÁLNÍ POLITIKY	14
FINANCOVÁNÍ REGIONÁLNÍ POLITIKY	15
REGIONÁLNÍ POLITIKA V ČESKÉ REPUBLICE	16
ZHODNOCENÍ POLITIKY SOUDRŽNOSTI PO ROZŠÍŘENÍ EU	18
Příloha č. 1: Seznam regionů NUTS 2	19
Příloha č. 2: ZÁKON č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje	27

Regionální politika Evropské unie

ÚVOD

Regionální politika Evropské unie je významnou částí politiky hospodářské, sociální a územní soudržnosti (politiky soudržnosti), která je jednou z nejdůležitějších politik Evropské unie. Politika soudržnosti vznikla v roce 1988 sloučením regionální politiky, sociální politiky a části zemědělské politiky týkající se rozvoje venkova. Hlavním důvodem sloučení bylo zlepšení koordinace všech zmíněných oblastí.

Regionální politiku lze považovat za specifickou politiku, která nemá mimo Evropskou unii obdoby. Je to jediná politika, jejímž hlavním posláním je snižování meziregionálních nerovností. Ve vztahu k jiným politikám EU (zemědělská, dopravní, energetická, životního prostředí apod.) získává stále privilegovanější postavení. Její význam roste úměrně s mírou její provázanosti s ostatními politikami EU. Jejím prostřednictvím se Evropská unie a jednotlivé členské státy snaží snížit přílišné rozdíly v životní úrovni mezi regiony, aktivně bojovat s vysokou nezaměstnaností, a to především podporou hospodářských a sociálních reforem v zaostávajících regionech či v regionech s nevyhovující průmyslovou strukturou. A co do objemu finančních prostředků, které se na její provádění vynakládají (cca 37 % rozpočtu EU), zaujímá v rámci finančního výhledu 2007 – 2013 první místo a předstihla dosud vedoucí společnou zemědělskou politiku.

Regionální politika je koncipovaná jako tzv. komunitární politika. Její samotná realizace spočívá na členských státech, zatímco koordinace a harmonizace spadá do působnosti orgánů Evropské unie. V dokumentech EU se převážně používá pojem „politika soudržnosti“, což je pojem nadřazený pojmu „regionální politika“ či pojmu „strukturální politika“, jelikož může disponovat i jinými nástroji než jakými disponuje regionální či strukturální politika. Pojem „strukturální politika“ se vztahuje především na politická opatření prováděná ze strany Evropského fondu regionálního rozvoje, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského rybářského fondu.

Regionální politika EU představuje soubor nástrojů zaměřených (podle konkrétní situace členského státu a jeho regionů a podle očekávaných vývojových tendencí) na podporu

opatření vedoucích k růstu ekonomických aktivit, k jejich lepšímu rozložení v území a k rozvoji technické a dopravní infrastruktury. Základní podmínkou je jasné definování priorit a koncentrace prostředků na tyto priority. Jejich významným cílem je konvergence regionů v rámci určitého územního celku a klíčovým znakem je její selektivnost, to znamená diferenciací zaměření intervencí na podporu vybraných problémových regionů, které výrazně zaostávají ve svém rozvoji za průměrem v míře, která je společensky uznána za nežádoucí.

Z tohoto pojetí regionální politiky vyplývají také důvody jejího vzniku. Je to existence prosperujících a zaostávajících regionů vedle sebe, existence meziregionálních rozdílů (nejen ekonomických) a také existence problémových regionů (podle různých hledisek). Může se jednat o regiony nedostatečně vybavené přírodními zdroji, o regiony s nedostatečným využitím vlastních zdrojů nebo o regiony se stagnujícími nebo upadajícími základními odvětvími.

Regionální politika je politikou solidarity. Prostřednictvím této politiky Unie přispívá k rozvoji zaostávajících regionů, k restrukturalizaci průmyslových oblastí, které se ocitly v obtížné situaci, k ekonomické diverzifikaci venkovských oblastí, kde je zemědělství na ústupu, či k revitalizaci zanedbaných městských čtvrtí. Hlavním posláním regionální politiky je posílení hospodářské, sociální i územní „soudržnosti“ Evropské unie.

REGIONÁLNÍ POLITIKA NA ÚROVNI EVROPSKÉ UNIE

Regionální politiku Evropské unie lze chápat jako snahu o společné uplatnění principů, nástrojů a cílů na úrovni Evropské unie.

Regionální politice, respektive meziregionálním rozdílům, nebyla na počátku hospodářské integrace věnována náležitá pozornost, maximálně se jednalo o zásahy na národní úrovni jednotlivých států. Postupně se ale, ve spojení s prohlubováním hospodářské integrace (od pásma volného obchodu, přes celní unii, až k hospodářské a měnové unii), v důsledku hospodářských krizí a samotného rozšiřování Unie o nové členské státy, začalo této politice věnovat více pozornosti na úrovni Společenství. Důležitý mezník v pojetí regionální politiky EU představovala postupná příprava na zavedení jednotného vnitřního trhu a přijetí Jednotného evropského aktu.

V současné době představuje regionální politika jednu z komunitárních politik Evropské unie, jejíž těžiště zůstává v členských státech a orgány Unie provádějí pouze její koordinaci a harmonizaci.

V současné době celosvětové finanční krize a souvisejícího hospodářského poklesu představuje politika soudržnosti EU významný příspěvek k plánu evropské hospodářské obnovy. Jakožto největší zdroj investic do reálné ekonomiky ve Společenství poskytuje politika soudržnosti značnou podporu pro veřejné investice, zejména na regionální a místní úrovni. Je nejvyšším výrazem evropské solidarity a směřuje podporu k nejpotřebnějším evropským občanům. V období 2007–2013 bude v rámci politiky soudržnosti investováno cca 347 miliard EUR do posílení růstu, což přispěje k hospodářské, sociální a územní soudržnosti. Politika soudržnosti je určena k poskytování inteligentních investic. Více než 65 % jejich celkových prostředků, tj. 230 miliard EUR, je vyčleněno na investice do čtyř prioritních oblastí obnovené Lisabonské strategie EU pro růst a zaměstnanost: lidé, podniky, infrastruktura a energie a výzkum a inovace. Politika soudržnosti podporuje soudržné rozvojové strategie a přispívá ke střednědobému hospodářskému růstu a sociálnímu rozvoji. Představuje také stabilní, bezpečný a cílený zdroj financování, který lze využít k podnícení hospodářské obnovy. Toto zaměření a stabilita jsou zásadní pro budování důvěry, obnovení jistoty a usnadnění investic.

Regionální politika je představována škálou nařízení a směrnic Evropské unie, avšak při respektování principu subsidiarity.

PRÁVNÍ RÁMEC REGIONÁLNÍ POLITIKY EVROPSKÉ UNIE

S pojmem „regionální politika“ se v právu Společenství příliš nesetkáme, používá se zejména pojem „hospodářská a sociální soudržnost“ či „politika soudržnosti“. První zmínky na úrovni primárního práva lze najít v samotné Smlouvě o Evropském společenství. Politika soudržnosti je založena na článku 158 Smlouvy o ES, který uvádí, že cílem Společenství je podporovat harmonický vývoj a že za tímto účelem rozvíjí a prosazuje svou činnost vedoucí k posilování hospodářské a sociální soudržnosti. Lisabonská smlouva, která se v současné době nachází v procesu ratifikace, tento text upravuje tím, že hospodářskou a sociální soudržnost rozšiřuje o územní soudržnost.

Regionální politika je v rámci Evropské unie zajištěna celou řadou právních aktů. Opatření vztahující se k různým aspektům regionální politiky jsou po legislativní stránce zakotvena v nařízeních Rady EU ke strukturálním fondům a k Fondu soudržnosti. Nařízení představuje závazný legislativní akt normativní povahy, obecně závazný jak na úrovni Evropské unie, tak na úrovni jednotlivých členských států, který může zavazovat jak tyto státy, tak i jejich vnitrostátní subjekty práva. Dalšími prameny práva Společenství, ve věci regionální politiky, jsou rozhodnutí, která jsou určena konkrétním členským státům (např.: rozhodnutím Evropské komise se schvalují “Jednotné programové dokumenty” členských států).

Mezi základní právní akty týkající se regionální politiky Evropské unie patří:

- **NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999¹**, které stanoví obecná pravidla pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti a vymezuje cíle, ke kterým mají tyto fondy přispívat, kritéria způsobilosti členských států a regionů pro tyto fondy, dostupné finanční zdroje a kritéria pro jejich přidělování. Toto nařízení vymezuje kontext pro politiku soudržnosti, včetně metody pro stanovení strategických obecných zásad Společenství pro soudržnost, národního strategického referenčního rámce a procesu přezkumu na úrovni Společenství. K tomuto účelu toto nařízení stanoví zásady a pravidla pro partnerství, programování, hodnocení, řízení, včetně finančního řízení, a pro monitorování a kontrolu na základě odpovědností sdílených členskými státy a Komisí.

---

¹ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25

Toto nařízení vytyčuje tři cíle pro politiku soudržnosti:

- cíl **„Konvergence“**, který je určen na urychlení konvergence nejméně rozvinutých členských států a regionů tím, želepší podmínky pro růst a zaměstnanost prostřednictvím zvýšení kvality investic do hmotného a lidského kapitálu, rozvoje inovací, zlepšení schopnosti přizpůsobovat se hospodářským a sociálním změnám, ochrany a zlepšování životního prostředí a výkonnosti správy. Tento cíl představuje prioritu fondů;
- cíl **„Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“**, který je mimo nejméně rozvinuté regiony zaměřen na posílení konkurenceschopnosti a atraktivnosti regionů, jakož i zaměstnanosti v regionech předvídáním hospodářských a sociálních změn, včetně změn souvisejících s otevřením obchodu, a to prostřednictvím zvýšení množství a kvality investic do lidského kapitálu, inovací, podpory podnikání, ochrany a zlepšování životního prostředí a zlepšování dostupnosti, přizpůsobivosti pracujících a podniků, jakož i rozvoje trhů práce přístupných pro všechny;
- cíl **„Evropská územní spolupráce“**, který je zaměřen na posílení přeshraniční spolupráce prostřednictvím společných místních a regionálních iniciativ, na posílení nadnárodní spolupráce prostřednictvím opatření souvisejících s prioritami Společenství a přispívajících k integrovanému územnímu rozvoji a na posílení meziregionální spolupráce a výměny zkušeností na vhodné územní úrovni.

Toto nařízení je založeno na zásadě řízení sdíleného Unií, členskými státy i regiony a stanoví jak nový postup programování, tak nové normy pro finanční řízení, kontrolu a hodnocení projektů. Politika soudržnosti je nově strukturována kolem tří nových prioritních cílů: soudržnost, regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost a evropská územní spolupráce.

- **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999²**, které stanoví úkoly Evropského fondu pro regionální rozvoj, rozsah jeho pomoci s ohledem na cíle „Konvergence“, „Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“ a „Evropská územní spolupráce“, a pravidla způsobilosti pro poskytnutí pomoci.

Úkolem Evropského fondu pro regionální rozvoj je podporovat investice a přispívat ke snižování rozdílů mezi jednotlivými regiony Unie. Mezi priority při financování patří výzkum, inovace, ochrana životního prostředí a prevence rizik, avšak důležitou úlohu mají i nadále investice do infrastruktury, zejména v těch nejméně rozvinutých regionech.

V rámci třetího cíle (přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce) může Evropský fond pro regionální rozvoj 10 až 20 % z výše svého příspěvku na operační program věnovat na operace „v zemích mimo Evropské společenství“. V této souvislosti je posílena spolupráce se třetími zeměmi, které mají společnou hranici s některým členským státem Unie. Nutno připomenout, že opatření o Evropském fondu pro regionální rozvoj zavádí ve srovnání s předchozím obdobím novinku týkající se evropské územní spolupráce, totiž označení „hlavního příjemce“ příspěvku z fondů, který odpovídá za jeho následný převod ostatním příjemcům. Tímto způsobem se usnadní společné finanční řízení operací, na nichž se podílí více regionů nebo států.

- **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1081/2006 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1784/1999³**, které stanoví úkoly Evropského sociálního fondu, rozsah jeho pomoci a druhy výdajů způsobilých pro poskytnutí pomoci.

Evropský sociální fond přispívá k posílení hospodářské a sociální politiky Unie zlepšováním zaměstnanosti a pracovních příležitostí. Fond proto podporuje akce členských států na zlepšování přizpůsobivosti pracovníků a podniků, dostupnost zaměstnání, posílení sociálního začlenění znevýhodněných osob, zvýšení a zlepšení lidského kapitálu a zvětšování institucionální kapacity a výkonnosti veřejné správy a veřejných služeb.

---

² Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1

- **NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1084/2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94⁴.** Účelem Fondu soudržnosti je přispívat k posilování hospodářské a sociální soudržnosti Společenství v zájmu podpory udržitelného rozvoje, zejména v oblastech transevropských dopravních sítí a ochrany životního prostředí; představuje třetinu celkového finančního přidělu pro nové členské státy (oproti dřívějším 12 %). V regionech, které Fond soudržnosti podporuje, žije přibližně 167,2 milionů Evropanů (tzn. 34,4 % počtu obyvatel všech 27 států).
- **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS)⁵.** Toto nařízení, vycházející z článku 159 Smlouvy o založení Evropského společenství, má za cíl překonat překážky, které v současnosti brání podobné spolupráci. Seskupení, uskutečňující programy nebo projekty přeshraniční spolupráce, funguje na základě úmluvy mezi národními, regionálními a místními správními orgány, subjekty považovanými za veřejné nebo sdruženími, která tyto orgány či subjekty tvoří. Seskupení se zřizuje na základě podnětu jeho členů a ti rozhodují, zda má ESÚS právní subjektivitu či zda jeho úkoly svěří některému z nich. Kompetence ESÚS jsou stanoveny v povinné úmluvě o spolupráci. V rámci svých úkolů jedná seskupení jménem svých členů a má právní způsobilost přiznávanou podle vnitrostátního práva daného členského státu právnickým osobám, takže může nabývat nebo prodávat majetek či přijímat zaměstnance do pracovního poměru. Rozhodující právo při interpretaci a použití úmluvy je právo členského státu, v němž má ESÚS oficiální sídlo. V některých případech mohou členské státy delegovat na ESÚS také úkoly řídicího orgánu pro řízení operačního programu v rámci cíle „Evropská územní spolupráce“. Seskupení není využíváno jen k řízení projektů spolupráce v rámci tohoto cíle, ale rovněž v rámci dvou ostatních cílů (například opatření pro meziregionální spolupráci, na které se finančně podílí Evropský fond pro regionální rozvoj nebo Evropský sociální fond).
Nařízení Společenství o ESÚS je premiérou, a to v tom smyslu, že umožňuje vytvoření seskupení mezi subjekty různých členských států, aniž by bylo nutné předem podepsat

---

³ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 12

⁴ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 79

⁵ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19

mezinárodní dohodu ratifikovanou národními parlamenty. Členské státy nicméně musí schválit účast případných budoucích členů na svých územích.

- **NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1085/2006 , kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP)⁶.** Nástroj předvstupní pomoci vystřídal od ledna 2007 jednotlivé nástroje, které se využívaly v Turecku a zemích Balkánu, tedy PHARE, ISPA, Sapard, CARDS a finanční nástroj pro Turecko. Pomoc se soustředí na těchto pět složek:

1. Usnadnění přechodu a posilování institucionální kapacity za účelem posílení institucí a demokratizace, hospodářského a sociálního rozvoje a nápomoci sbližování s „acquis communautaire“;
2. Přeshraniční spolupráce jak s členskými zeměmi, tak s ostatními zeměmi způsobilými pro NPP;
3. Regionální rozvoj týkající se investičních výdajů v oblasti dopravy, životního prostředí a hospodářského rozvoje;
4. Lidské zdroje s cílem posílení lidského kapitálu a boje proti sociálnímu vyloučení;
5. Rozvoj venkova, nahrazující předchozí nástroj Sapard.

Přijímací země se dělí do dvou kategorií:

- **Kandidátské země** (Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Chorvatsko a Turecko), které budou způsobilé pro všech pět složek.
- **Možné kandidátské země:** země západního Balkánu, které Evropská rada uznala na svém zasedání v červnu 2003 v Soluni jako země, jež vykročily k přistoupení (Albánie, Bosna a Hercegovina, Černá Hora a Srbsko včetně Kosova); způsobilé jsou ovšem jen pro první dvě složky.

Výše uvedené právní předpisy Společenství stanovují společný rámec provádění politiky soudržnosti (regionální politiky EU). Zůstanou v platnosti sedm let, tedy až do roku 2013, a to v souladu s dlouhodobým strategickým přístupem, který představuje základní princip této politiky.

Hlavním přínosem nových právních předpisů jsou obecné zásady Společenství a národní strategický referenční rámec, které dávají politice soudržnosti strategickou dimenzi.

---

⁶ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 82

Členské státy a regiony se vyzývají, aby priority Společenství převedly v priority národní a přitom si zachovaly svá vlastní specifika. Finanční pomoc je navíc méně rozptýlená a soustředí se na kategorie vyplývající ze strategie Evropské unie na pomoc růstu a zaměstnanosti (takzvaná Lisabonská strategie). Prioritními osami zde jsou výzkum a technologický rozvoj, inovace a podnikání, informační společnost, doprava, energetika, ochrana životního prostředí a investice do lidského kapitálu, politika trhu práce a lepší přizpůsobení pracovníků i společností. Evropská komise je v mnoha ohledech garantem při uskutečňování této strategie prostřednictvím plánování, protože dohlíží na to, aby se investice soustředily právě na výše zmíněné priority.

REGIONY EU - NUTS

V roce 1988 bylo přistoupeno k rozdělení celého území Společenství na tzv. NUTS jednotky a byla zavedena „klasifikace územních statistických jednotek“ (z francouzského *La nomenclature des unités territoriales statistiques*). Toto rozdělení bylo vytvořeno především pro potřebu EUROSTATU (statistického úřadu EU) a zejména bylo využíváno při sestavování různých statistických srovnání jednotlivých území Evropské unie. Území Společenství bylo rozděleno na šest hierarchických úrovní NUTS (0 – 5):

- **NUTS 0**

Nejvyšší hierarchická úroveň – stát.

- **NUTS I**

Makroregionální úroveň – územní jednotka velkých oblastí (zemí), obvykle umělé konglomeráty nižších jednotek; větší význam má pouze v Německu – spolkové země, Spojeném království (historické země Wales, Skotsko a Severní Irsko a Anglie rozčleněná na obvody regionálních rozvojových agentur) a Belgii (Vlámsko, Valonsko a Brusel). ČR je na této úrovni jednou jednotkou NUTS - 1.

- **NUTS II**

Regionální úroveň odpovídající střední úrovni administrativního členění zemí EU (např. regiony ve Francii, Itálii, provincie v Belgii, Nizozemsku, *comunidades autónomas* ve Španělsku, spolkové země v Rakousku). Na této úrovni má ČR osm jednotek NUTS 2: Praha, Střední Čechy (Středočeský kraj), Jihozápad (Jihočeský a

Plzeňský kraj), Severozápad (Karlovarský a Ústecký kraj), Severovýchod (Liberecký, Královéhradecký a Pardubický kraj), Jihovýchod (kraj Vysočina a Jihomoravský), Střední Morava (Olomoucký a Zlínský kraj) a Moravskoslezsko (Moravskoslezský kraj).

- **NUTS III**

Regionální jednotka odpovídající nižšímu článku administrativního členění (např. Kreise v Německu, departementy ve Francii, provincie v Itálii a ve Španělsku, administrativní jednotky ve Švédsku a Dánsku). V ČR tuto úroveň reprezentují kraje.

- **NUTS IV**

Jediná hierarchická úroveň NUTS, která není obsazena ve všech zemích EU. Je však důležitá pro menší země, kde reprezentuje úroveň administrativního členění (např. Irsko, Lucembursko). V ČR představují tuto úroveň okresy.

- **NUTS V**

Hierarchicky nejnižší jednotka – obvykle obec nebo skupina obcí, resp. městských čtvrtí. V ČR je touto jednotkou převážně obec.

V roce 2003 bylo přijato **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1059/2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS)**⁷. Tímto nařízením byla vytvořena společná statistická klasifikace územních jednotek – NUTS, která umožňuje sběr, sestavování a šíření harmonizovaných regionálních statistik ve Společenství. Klasifikace NUTS uvedená v tomto nařízení plně nahrazuje „Klasifikaci územních statistických jednotek“ vytvořenou EUROSTATEM ve spolupráci s národními statistickými úřady členských států. Klasifikace NUTS je hierarchická. Jednotlivé členské státy rozděluje na územní jednotky úrovně NUTS 1, každou z těchto jednotek rozděluje na územní jednotky úrovně NUTS 2 a územní jednotky úrovně NUTS 2 jsou dále rozděleny na územní jednotky úrovně NUTS 3. Určitou územní jednotku je však možné klasifikovat na několika úrovních NUTS. Každý členský stát může rozhodnout o dalším hierarchickém členění svého území, přičemž se dále člení úroveň NUTS 3. To znamená, že členský stát má právo si stanovit podrobnější územní členění. Stávající správní jednotky v členských státech jsou prvním kritériem pro definování územní jednotky. Za tímto účelem se správní jednotkou

---

⁷ Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1

rozumí zeměpisná oblast se správním orgánem, který má pravomoc přijímat správní nebo politická rozhodnutí pro tuto oblast v právním a institucionálním rámci členského státu.

Při vymezení NUTS bylo vedle existence územně správních úrovní vycházeno z jejich komplementarity (tzn. řádově vyšší jednotky jsou tvořeny určitým počtem NUTS jednotek nižších) a byla sledována i velikost jednotek ve vztahu k praxi Společenství. Pokud neexistují pro danou úroveň NUTS v členském státě žádné správní jednotky odpovídající velikosti, vytváří se tato úroveň NUTS agregováním vhodného počtu stávajících menších sousedících správních jednotek. Tato agregace zohledňuje kritéria, jako jsou zeměpisné, sociálně-ekonomické, historické, kulturní nebo environmentální podmínky. Takto vzniklé agregované jednotky jsou nazývány „nesprávnými jednotkami“. Jejich velikost v členském státě se musí pro danou úroveň NUTS nacházet v hraničních hodnotách počtu obyvatel, jež jsou stanoveny v uvedeném nařízení. V tomto nařízení je stanovena minimální a maximální hodnota (počtu obyvatel) pro tři základní úrovně NUTS regionů:

<i>Úroveň</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maximum</i>
NUTS 1	3 miliony	7 milionů
NUTS 2	800 000	3 miliony
NUTS 3	150 000	800 000

NUTS 1 je územní jednotkou typu velkých oblastí (zemí, makroregionů) daného státu. Je největší regionální srovnávací jednotkou a je obvykle tvořena několika jednotkami v úrovni NUTS 2.

NUTS 2 je jednotkou řádově nižší, obvykle odpovídá úrovni středního článku územně správního členění daného státu.

NUTS 3 je jednotkou odpovídající úrovni nejnižšího územně správního regionu státní správy (úroveň okresů, příp. krajů). U menších států EU osciluje velikost počtu obyvatel mezi 200 až 400 tisíci.

Lokální administrativní jednotka první hierarchické úrovně (LAU 1), dříve NUTS 4, není legislativně vymezena a jako územní jednotka není v řadě států EU stanovena.

Lokální administrativní jednotka druhé hierarchické úrovně (LAU 2), dříve NUTS 5, také není legislativně vymezena a je nejmenší lokální jednotkou, zpravidla na úrovni obce.

Pro regionální politiku EU mají v současném programovacím období 2007 až 2013 **rozhodující význam regiony - jednotky NUTS 2⁸**, neboť mají přímou vazbu na podporu ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti.

Pro financování ze strukturálních fondů v rámci cíle „Konvergence“ jsou způsobilé regiony odpovídající úrovni NUTS 2, jejichž hrubý domácí produkt (HDP) na obyvatele měřený paritou kupní síly a vypočtený na základě údajů Společenství za období 2000–2002 je nižší než 75 % průměru HDP EU-25 na obyvatele za stejné referenční období. Pro financování z Fondu soudržnosti jsou způsobilé členské státy, jejichž hrubý národní důchod (HND) na obyvatele měřený paritou kupní síly a vypočtený na základě údajů Společenství za období 2001–2003 je nižší než 90 % průměru HND EU-25 a které mají program pro splnění podmínek hospodářské konvergence, který je zaměřen na vyvarování se nadměrných schodků veřejných financí.

Celkové finanční zdroje, které jsou k dispozici na závazky z fondů pro období 2007 až 2013, jsou stanoveny ve výši 308 041 mil. EUR v cenách roku 2004. Pro cíl „Konvergence“ to představuje 81,54 %, pro cíl „Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“ 15,95 % a pro cíl „Evropská územní spolupráce“ 2,52 % finančních zdrojů ze společného rozpočtu EU.

Regiony vhodné pro cíl „Konvergence“ jsou regiony – NUTS 2 způsobilé na základě regionálních kritérií (HDP/obyv. < 75 % průměru EU) a členské státy vhodné pro Fond soudržnosti na základě vnitrostátního kritéria (HND < 90 % průměru EU).

Regiony vhodné pro cíl „Konvergence“ jsou:

- **Bulharsko:** celé území
- **Česká republika:** Střední Čechy, Jihozápad, Severozápad, Severovýchod, Jihovýchod, Střední Morava, Moravskoslezsko
- **Německo:** Brandenburg-Nordost, Mecklenburg-Vorpommern, Chemnitz, Dresden, Dessau, Magdeburg, Thüringen
- **Estonsko:** celé území
- **Řecko:** Anatoliki Makedonia, Thraki, Thessalia, Ipeiros, Ionia Nisia, Dyтики Ellada, Peloponnisos, Voreio Aigaio, Kriti

---

⁸ Seznam regionů – NUTS 2 je uveden v příloze č. 1

- **Španělsko:** Galicia, Castilla-La Mancha, Extremadura, Andalucía
- **Francie:** Guadeloupe, Martinique, Guyana, Réunion
- **Itálie:** Campania, Puglia, Calabria, Sicilia
- **Lotyšsko:** celé území
- **Litva:** celé území
- **Mad'arsko:** Közép-Dunántúl, Nyugat-Dunántúl, Dél-Dunántúl, Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld
- **Malta:** celý ostrov
- **Polsko:** celé území
- **Portugalsko:** Norte, Centro, Alentejo, Região Autónoma dos Açores
- **Rumunsko:** celé území
- **Slovinsko:** celé území
- **Slovensko:** Západné Slovensko, Stredné Slovensko, Východné Slovensko
- **Spojené království:** Cornwall and Isles of Scilly, West Wales and the Valleys

Regiony způsobilé pro přechodný režim cíle „Konvergence“ („phasing-out“)

Do tohoto přechodného režimu spadají regiony úrovně NUTS 2, které by byly způsobilé v rámci cíle „Konvergence“, pokud by práh způsobilosti zůstal na hodnotě 75 % průměru HDP EU-15, které však přestaly být způsobilé, protože jejich nominální úroveň HDP na obyvatele přesáhne 75 % průměru HDP EU-25.

- **Belgie:** Province du Hainaut
- **Německo:** Brandenburg-Südwest, Lüneburg, Leipzig, Halle
- **Řecko:** Kentriki Makedonia, Dytiki Makedonia, Attiki
- **Španělsko:** Principado de Asturias, Región de Murcia, Ciudad Autónoma de Ceuta, Ciudad Autónoma de Melilla
- **Itálie:** Basilicata
- **Rakousko:** Burgenland
- **Portugalsko:** Algarve
- **Spojené království:** Highlands and Islands

Státy způsobilé pro čerpání z Fondu soudržnosti jsou: Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Řecko, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko a Slovensko.

Stát způsobilý pro přechodný režim Fondu soudržnosti je Španělsko.

PRINCIPY REGIONÁLNÍ POLITIKY

Regionální politika EU vychází ze čtyř základních a tří doplňkových principů, které se uplatňují při využívání prostředků poskytovaných ze strukturálních fondů. Čtyři základní principy jsou:

- **Princip koncentrace** spočívá ve využívání prostředků fondů pouze k realizaci předem stanovených cílů. Prostředky by měly být použity co nejúčelněji na projekty přinášející maximální užitek a to zejména v regionech s největšími problémy. Finanční pomoc by neměla být rozdrobena do mnoha méně významných akcí.
- **Princip partnerství** zahrnuje úzkou spolupráci mezi Evropskou komisí a odpovídajícími orgány členského státu. Spolupráce se týká i regionů, měst, obcí, vzdělávacích institucí a soukromých subjektů. Cílem je zajištění rozdělování finančních prostředků při přímé účasti konkrétních příjemců.
- **Princip programování** – je proces organizace, přijímání rozhodnutí a financování v několika fázích, určený k víceletému provádění společné akce Společenství a členských států za účelem dosažení stanovených prioritních cílů. Na základě tohoto principu by vlády členských zemí měly předkládat Evropské komisi komplexní programy vedoucí k řešení problémů v regionech. Prostředky ze strukturálních fondů jsou pak alokovány na tyto schválené programy, které se následně realizují prostřednictvím konkrétních projektů.
- **Princip adicionality (doplňkovosti)** vyjadřuje skutečnost, že finanční prostředky poskytované ze strukturálních fondů by neměly sloužit jako náhrada národních strukturálních subvencí. Finanční prostředky ze strukturálních fondů mají jen doplňovat výdaje ze státního rozpočtu či z veřejných rozpočtů v příslušné oblasti.

Z doplňkových principů se jedná o tyto principy:

- **princip monitorování a vyhodnocování** zahrnující dodržování procedur průběžně sledujících realizaci projektu. Patří sem především ex-ante hodnocení dopadů projektu, monitorování průběhu jeho implementace a ex-post hodnocení přínosů projektu.
- **princip solidarity** vychází ze základních principů celého integračního procesu. Ekonomicky méně rozvinuté země jsou podporovány ze společného rozpočtu EU.
- **princip subsidiarity** podporuje plnění jednotlivých cílů na co nejnižší úrovni rozhodování, pokud je možné toto plnění na dané úrovni uspokojivě zajistit.

FINANCOVÁNÍ REGIONÁLNÍ POLITIKY

Příslušné orgány členského státu mohou samy vybírat projekty k financování a následně kontrolovat jejich realizaci. Regionální politika Evropské unie se v současné době vyznačuje svojí soustředěností na omezený počet relativně velkých oblastí. Z tohoto důvodu byla přijata opatření, která omezují roztříštěnost fondů a stanovují jasná kritéria pro výběr regionů, které pro svůj rozvoj nejvíce potřebují podporu z veřejných zdrojů. Část prostředků ze strukturálních fondů je vyčleněna pro sociální skupiny, které se ocitly v nesnázích, a to po celém území EU bez konkrétnějšího geografického určení. Princip "větší koncentrace" spočívá v tom, že s jeho uplatněním má EU snáze dosáhnout postupné integrace nových členských států a zároveň nadále pomáhat regionům, které jsou v nevýhodné situaci.

Financování regionální politiky Evropské unie je podmíněno programováním, které je založeno na povinnosti zpracovávat víceleté rozvojové programy. Strukturální fondy nepřispívají k financování jednotlivých akcí, ale k podpoře rozvojových programů, které mají svůj vlastní rozpočet členěný podle priorit, subprogramů a jednotlivých opatření. Struktura těchto programů zahrnuje analýzu území, včetně vymezení slabých a silných stránek a stanovení celkové strategie rozvoje území. Na tuto strategii pak navazuje podrobné rozpracování jednotlivých opatření, včetně vymezení finančního rámce a splnění principu doplňkovosti a definování podmínek realizace programu. Převažují přitom programy iniciované na národní úrovni.

Evropská unie používá k realizaci záměrů regionální politiky zejména tyto fondy:

- **Evropský fond regionálního rozvoje** (ERDF – European Regional Development Fund), byl založen v roce 1975 a dodnes je objemem finančních prostředků největším strukturálním fondem;
- **Evropský sociální fond** (ESF – European Social Fund), byl zřízen již v roce 1960 a v současné době je jeho hlavním úkolem boj s nezaměstnaností. Fond se proto finančně podílí na vytváření nových pracovních příležitostí, na zvyšování profesní kvalifikace a na usnadnění přístupu žen a dlouhodobě nezaměstnaných na trh práce;
- **Fond soudržnosti** (Cohesion Fund), který vznikl v roce 1993 a slouží k financování projektů na rozvoj dopravní infrastruktury a ochrany životního prostředí;
- **Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova** sice nepatří mezi strukturální fondy EU a nespadá do politiky soudržnosti, nýbrž spadá do společné zemědělské politiky EU. Ale v jeho rámci jsou financovány příspěvky Společenství na programy rozvoje venkova, zejména venkovské regiony, v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se podpory rozvoje venkova.
- **Evropský rybářský fond**⁹, který byl založen v roce 2006 a stanovuje rámec podpory Společenství pro udržitelný rozvoj odvětví rybolovu, rybolovných oblastí a vnitrozemského rybolovu;
- **Fond solidarity EU** zaujímá zvláštní postavení. Vznikl jako reakce na povodně v roce 2002. Fond se zaměřuje na pomoc regionům v členských i kandidátských státech zasažených přírodní, technickou či ekologickou katastrofou. Příspěvky jsou zaměřeny především na okamžitou obnovu infrastruktury v dané oblasti a na zajištění nezbytných služeb pro občany v postižené oblasti.

REGIONÁLNÍ POLITIKA V ČESKÉ REPUBLICE

Regionální politiku v České republice lze chápat jako činnost státu, regionálních a místních orgánů, jejímž cílem je přispívat k harmonickému rozvoji jednotlivých regionů

---

⁹ NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu; Úř. věst. L 223, 18. 8.2006, s. 1

v České republice, ke snižování rozdílů mezi úrovněmi rozvoje jednotlivých regionů a ke zlepšení regionální hospodářské struktury.

V roce 2000 byl přijat zákon č. 248/2000 Sb.¹⁰, o podpoře regionálního rozvoje a poprvé tak byl právní normou upraven regionální rozvoj v České republice. Tento zákon stanoví podmínky pro poskytování podpory regionálnímu rozvoji s cílem vyváženého rozvoje státu nebo územního obvodu kraje, s tím související působnost správních úřadů, krajů a obcí a vytváří podmínky pro koordinaci a realizaci hospodářské a sociální soudržnosti

Zásadním strategickým dokumentem a nástrojem regionální politiky České republiky je *Strategie regionálního rozvoje České republiky pro léta 2007 - 2013*, kterou přijala vláda ČR dne 17. května 2006 svým usnesením č. 560. Tato strategie zabezpečuje provázanost regionální politiky ČR s regionální politikou Evropské unie a také s ostatními odvětvovými politikami ovlivňujícími rozvoj území, vycházejí z ní regionálně zaměřené rozvojové programy financované z národních zdrojů nebo spolufinancované ze zdrojů Evropské unie. Tento dokument určuje orientaci politiky regionálního rozvoje České republiky v období let 2007 – 2013. Vychází ze „Strategie udržitelného rozvoje České republiky“ a ze „Strategie hospodářského růstu“. Cílem strategie je formování témat a vhodných opatření významných pro podporu regionálního rozvoje a zahrnutí regionální dimenze do těchto politik tam, kde je to účelné a potřebné. Strategie regionálního rozvoje představuje strategickou orientaci pro budoucí programy regionálního rozvoje na centrální a regionální úrovni.

Strategické plány České republiky pro období 2007-13 jsou realizovány prostřednictvím 17 operačních programů (v tomto počtu nejsou zahrnuty operační programy z cíle Evropské územní spolupráce):

- ERRF – Evropský regionální rozvojový fond (14 operačních programů)
  - 4 sekční operační programy (cíl Sbližování)
  - 7 regionálních operačních programů (cíl Sbližování)
  - 1 operační program Pražská konkurenceschopnost (Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost)
  - 2 smíšené operační programy (Sbližování a regionální konkurenceschopnost a Zaměstnanost)
- ESF – Evropský sociální fond (3 operační programy)

---

¹⁰ Konsolidované znění zákona je uvedeno v příloze č. 2

- 2 smíšené operační programy (Sbližování a regionální konkurenceschopnost a Zaměstnanost)
- 1 operační program Pražská přizpůsobivost (Regionální konkurenceschopnost a Zaměstnanost)

ZHODNOCENÍ POLITIKY SOUDRŽNOSTI PO ROZŠÍŘENÍ EU

Ve sdělení Komise „*Pět let rozšířené EU - Hospodářské úspěchy a výzvy*“¹¹ je politika soudržnosti hodnocena následovně:

„Provádění politiky soudržnosti a politiky EU v oblasti rozvoje venkova, která sleduje dlouhodobé cíle, pomáhá vytvořit podmínky pro udržitelný růst. Tak jako již u předchozích rozšíření těží nové členské státy – i před přistoupením – značně z transferů EU. Transfery z rozpočtu EU novým členským státům činily v roce 2007 celkem přibližně 2 % jejich HDP, a do roku 2013 by měly vzrůst na 3 %. Tyto transfery odpovídaly v roce 2007 0,2 % HDP starých členských států a do roku 2013 se očekává jejich nárůst na 0,3 %. Politika soudržnosti podporuje mobilizaci místního potenciálu růstu, přičemž těžiště opatření leží v oblastech, jako je např. výzkum a inovace, informační a komunikační technologie, dopravní infrastruktura a podnikatelské prostředí a lidský kapitál. Staré členské státy těžily také z poptávky po zboží a službách, která byla vyvolána transfery EU. Politika soudržnosti také pomáhala vytvořit potřebné stabilní, participační, transparentní a odpovědné instituce ke správě veřejných finančních prostředků, čímž se zvýšilo přijetí občanskou společností a vzrostla obecně účinnost státních výdajů. Řádná správa a účinná finanční kontrola jsou předpokladem pro další soukromé investice. Od přistoupení platí politiky EU v oblasti rozvoje venkova také v nových členských státech, čímž se zvyšuje konkurenceschopnost odvětví zemědělství a přispívá k diverzifikaci příjmů ve venkovských oblastech. Úspěšné provádění programů stability a konvergenčních programů a národních programů reforem za účelem zajištění makroekonomických politik orientovaných na stabilitu, příznivého podnikatelského prostředí, flexibilních trhů výrobků a práce a dostatečné správní absorpční kapacity jsou nezbytné pro dosažení prvořadých cílů vyrovnání se ostatním státům EU a zvýšení konkurenceschopnosti.“

¹¹ KOM(2009) 79 v konečném znění

Příloha č. 1: Seznam regionů NUTS 2**BELGIE**

BE10 Région de Bruxelles-Capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest
BE21 Prov. Antwerpen
BE22 Prov. Limburg (B)
BE23 Prov. Oost-vlaanderen
BE24 Prov. vlaams-Brabant
BE25 Prov. West-vlaanderen
BE31 Prov. Brabant Wallon
BE32 Prov. Hainaut
BE33 Prov. Liège
BE34 Prov. Luxembourg (B)
BE35 Prov. Namur

BULHARSKO

BG31 Severozapaden
BG32 Severen tsentralen
BG33 Severoiztochen
BG34 Yugoiztochen
BG41 Yugozapaden
BG42 Yuzhen tsentralen

ČESKÁ REPUBLIKA

CZ01 Praha
CZ02 Střední Čechy
CZ03 Jihozápad
CZ04 Severozápad
CZ05 Severovýchod
CZ06 Jihovýchod
CZ07 Střední Morava
CZ08 Moravskoslezsko

DÁNSKO

DK01 Hovedstaden
DK02 Sjælland
DK03 Syddanmark
DK04 Midtjylland
DK05 Nordjylland

NĚMECKO

DE11 Stuttgart

DE12 Karlsruhe
DE13 Freiburg
DE14 Tübingen
DE21 Oberbayern
DE22 Niederbayern
DE23 Oberpfalz
DE24 Oberfranken
DE25 Mittelfranken
DE26 Unterfranken
DE27 Schwaben
DE30 Berlin
DE41 Brandenburg — Nordost
DE42 Brandenburg — Südwest
DE50 Bremen
DE60 Hamburg
DE71 Darmstadt
DE72 Gießen
DE73 Kassel
DE80 Mecklenburg-vorpommern
DE91 Braunschweig
DE92 Hannover
DE93 Lüneburg
DE94 Weser-Ems
DEA1 Düsseldorf
DEA2 Köln
DEA3 Münster
DEA4 Detmold
DEA5 Arnsherg
DEB1 Koblenz
DEB2 Trier
DEB3 Rheinhessen-Pfalz
DEC0 Saarland
DED1 Chemnitz
DED2 Dresden
DED3 Leipzig
DEE0 Sachsen-Anhalt
DEF0 Schleswig-Holstein
DEG0 Thüringen

ESTONSKO

EE00 Eesti

IRSKO

IE01 Border, Midland and Western
IE02 Southern and Eastern

ŘECKO

GR11 Anatoliki Makedonia,Thraki
GR12 Kentriki Makedonia
GR13 Dytiki Makedonia
GR14 Thessalia
GR21 Ipeiros
GR22 Ionia Nisia
GR23 Dytiki Ellada
GR24 Sterea Ellada
GR25 Peloponnisos
GR30 Attiki
GR41 Voreio Aigaio
GR42 Notio Aigaio
GR43 Kriti

ŠPANĚLSKO

ES11 Galicia
ES12 Principado de Asturias
ES13 Cantabria
ES21 País vasco
ES22 Comunidad Foral de Navarra
ES23 La Rioja
ES24 Aragón
ES30 Comunidad de Madrid
ES41 Castilla y León
ES42 Castilla-La Mancha
ES43 Extremadura
ES51 Cataluña
ES52 Comunidad valenciana
ES53 Illes Balears
ES61 Andalucía
ES62 Región de Murcia
ES63 Ciudad Autónoma de Ceuta
ES64 Ciudad Autónoma de Melilla
ES70 Canarias

FRANCIE

FR10 Île-de-France
FR21 Champagne-Ardenne
FR22 Picardie
FR23 Haute-Normandie
FR24 Centre
FR25 Basse-Normandie
FR26 Bourgogne
FR30 Nord — Pas-de-Calais
FR41 Lorraine
FR42 Alsace

FR43 Franche-Comté
FR51 Pays de la Loire
FR52 Bretagne
FR53 Poitou-Charentes
FR61 Aquitaine
FR62 Midi-Pyrénées
FR63 Limousin
FR71 Rhône-Alpes
FR72 Auvergne
FR81 Languedoc-Roussillon
FR82 Provence-Alpes-Côte d'Azur
FR83 Corse
FR91 Guadeloupe
FR92 Martinique
FR93 Guyane
FR94 Réunion

ITÁLIE

ITC1 Piemonte
ITC2 Valle d'Aosta/vallée d'Aoste
ITC3 Liguria
ITC4 Lombardia
ITD1 Provincia Autonoma Bolzano/Bozen
ITD2 Provincia Autonoma Trento
ITD3 Veneto
ITD4 Friuli-venezia Giulia
ITD5 Emilia-Romagna
ITE1 Toscana
ITE2 Umbria
ITE3 Marche
ITE4 Lazio
ITF1 Abruzzo
ITF2 Molise
ITF3 Campania
ITF4 Puglia
ITF5 Basilicata
ITF6 Calabria
ITG1 Sicilia
ITG2 Sardegna

KYPR

Cy00 Kypros/Kıbrıs

LOTYŠSKO

Lv00 Latvija

LITVA

LT00 Lietuva

LUCEMBURSKO

LU00 Luxembourg (Grand-Duché)

MAĎARSKO

HU10 Közép-Magyarország

HU21 Közép-Dunántúl

HU22 Nyugat-Dunántúl

HU23 Dél-Dunántúl

HU31 Észak-Magyarország

HU32 Észak-Alföld

HU33 Dél-Alföld

MALTA

MT00 Malta

NIZOZEMÍ

NL11 Groningen

NL12 Friesland

NL13 Drenthe

NL21 Overijssel

NL22 Gelderland

NL23 Flevoland

NL31 Utrecht

NL32 Noord-Holland

NL33 Zuid-Holland

NL34 Zeeland

NL41 Noord-Brabant

NL42 Limburg (NL)

RAKOUSKO

AT11 Burgenland

AT12 Niederösterreich

AT13 Wien

AT21 Kärnten

AT22 Steiermark

AT31 Oberösterreich

AT32 Salzburg

AT33 Tirol

AT34 Vorarlberg

POLSKO

PL11 Łódzkie

PL12 Mazowieckie

PL21 Małopolskie

PL22 Śląskie
PL31 Lubelskie
PL32 Podkarpackie
PL33 Świętokrzyskie
PL34 Podlaskie
PL41 Wielkopolskie
PL42 Zachodniopomorskie
PL43 Lubuskie
PL51 Dolnośląskie
PL52 Opolskie
PL61 Kujawsko-Pomorskie
PL62 Warmińsko-Mazurskie
PL63 Pomorskie

PORTUGALSKO

PT11 Norte
PT15 Algarve
PT16 Centro (P)
PT17 Lisboa
PT18 Alentejo
PT20 Região Autónoma dos Açores
PT30 Região Autónoma da Madeira

RUMUNSKO

RO11 Nord-vest
RO12 Centru
RO21 Nord-Est
RO22 Sud-Est
RO31 Sud — Muntenia
RO32 București — Ilfov
RO41 Sud-vest Oltenia
RO42 Vest

SLOVINSKO

SI01 Vzhodna Slovenija
SI02 Zahodna Slovenija

SLOVENSKO

SK01 Bratislavský kraj
SK02 Západné Slovensko
SK03 Stredné Slovensko
SK04 Východné Slovensko

FINSKO

FI13 Itä-Suomi
FI18 Etelä-Suomi
FI19 Länsi-Suomi
FI1A Pohjois-Suomi

FI20 Åland

ŠVÉDSKO

SE11 Stockholm
SE12 Östra Mellansverige
SE21 Småland med öarna
SE22 Sydsverige
SE23 Västsverige
SE31 Norra Mellansverige
SE32 Mellersta Norrland
SE33 Övre Norrland

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

UKC1 Tees valley and Durham
UKC2 Northumberland and Tyne and Wear
UKD1 Cumbria
UKD2 Cheshire
UKD3 Greater Manchester
UKD4 Lancashire
UKD5 Merseyside
UKE1 East Riding and North Lincolnshire
UKE2 North yorkshire
UKE3 South yorkshire
UKE4 West yorkshire
UKF1 Derbyshire and Nottinghamshire
UKF2 Leicestershire, Rutland and Northamptonshire
UKF3 Lincolnshire
UKG1 Herefordshire, Worcestershire and Warwickshire
UKG2 Shropshire and Staffordshire
UKG3 West Midlands
UKH1 East Anglia
UKH2 Bedfordshire and Hertfordshire
UKH3 Essex
UKI1 Inner London
UKI2 Outer London
UKJ1 Berkshire, Buckinghamshire and Oxfordshire
UKJ2 Surrey, East and West Sussex
UKJ3 Hampshire and Isle of Wight
UKJ4 Kent
UKK1 Gloucestershire, Wiltshire and North Somerset
UKK2 Dorset and Somerset
UKK3 Cornwall and Isles of Scilly
UKK4 Devon
UKL1 West Wales and the valleys
UKL2 East Wales
UKM2 Eastern Scotland
UKM3 South Western Scotland

UKM5 North Eastern Scotland
UKM6 Highlands and Islands
UKN0 Northern Ireland

Příloha č. 2: ZÁKON č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje

Změna: 320/2002 Sb.

Změna: 138/2006 Sb.

Změna: 109/2006 Sb., 186/2006 Sb.

Změna: 66/2007 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví podmínky pro poskytování podpory regionálnímu rozvoji s cílem vyváženého rozvoje státu nebo územního obvodu kraje, s tím související působnost správních úřadů, krajů a obcí a vytváří podmínky pro koordinaci a realizaci hospodářské a sociální soudržnosti.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) regionem územní celek vymezený pomocí administrativních hranic krajů, okresů, správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem, správních obvodů obcí s rozšířenou působností obcí nebo sdružení obcí, jehož rozvoj je podporován podle tohoto zákona,
- b) strategií regionálního rozvoje střednědobý dokument, na období 3 - 7 let, který formuluje přístup státu k podpoře regionálního rozvoje, poskytuje potřebná východiska a stanovuje rozvojové cíle a zásady pro vypracování regionálních programů rozvoje,
- c) státním programem regionálního rozvoje střednědobý dokument, který stanoví zaměření podpory regionálního rozvoje pro jeden nebo společně pro více podporovaných regionů,
- d) hospodářskou a sociální soudržností opatření k vyrovnávání rozdílů mezi regiony v rámci Evropských společenství.

ČÁST DRUHÁ

PODPORA REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

§ 3

Oblasti podpory regionálního rozvoje

Podpora regionálního rozvoje je zaměřena na

a) rozvoj podnikání, s cílem zlepšení hospodářské struktury a vytváření nových nebo stabilizaci ohrožených pracovních míst,

b) rozvoj lidských zdrojů a další opatření v oblasti trhu práce, například zvyšování kvalifikace, zabezpečování vzdělávání a rekvalifikací, zajišťování souladu dosaženého vzdělání a kvalifikace s potřebami trhu práce a hospodářského a sociálního rozvoje regionu,

c) výzkum a technologický vývoj přispívající k celkovému rozvoji regionu se zřetelem na podporu zavádění nových technologií a inovací a posilování kapacit výzkumu a vývoje tam, kde je to pro rozvoj regionu nutné,

d) rozvoj cestovního ruchu,

e) zlepšování vybavení regionu infrastrukturou a zajištění dopravní obslužnosti,

f) rozvoj tělovýchovných, sportovních a mládežnických aktivit a kultury včetně památkové péče, pokud vytváří nová pracovní místa,

g) rozvoj občanské vybavenosti, včetně zařízení pro tělovýchovu, sport, mládež a aktivity občanů v jejich volném čase, rozvoj služeb s cílem uspokojování potřeb občanů v únosně dostupné vzdálenosti,

h) rozvoj sociálních služeb,

i) zajištění dostupnosti a zlepšování úrovně poskytování zdravotnických služeb,

j) opatření k ochraně životního prostředí, omezování vlivů narušujících krajinu a udržení kulturní krajiny,

k) vznik právnických osob a tvorbu programů v regionu sloužících k jeho celkovému rozvoji,

l) provádění pozemkových úprav,

m) dosažení dalších cílů u regionů uvedených v § 4 odst. 2 písm. b), jsou-li v souladu s důvody, pro něž byl region vymezen,

n) dosažení jiných cílů stanovených v programu rozvoje územního obvodu kraje 1) u regionů v tomto programu vymezených.

Státní podpora regionálního rozvoje

§ 4

(1) Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen "Ministerstvo") ve spolupráci s ostatními dotčenými ústředními správními úřady a kraji na základě průběžné analýzy hospodářského a sociálního rozvoje státu navrhuje vymezení regionů, jejichž rozvoj je třeba s ohledem na vyvážený rozvoj státu a vyrovnávání rozdílů mezi úrovněmi jeho jednotlivých územních celků podporovat. Za tím účelem vypracovává návrh strategie regionálního rozvoje.

(2) Ministerstvo podle odstavce 1 navrhuje vymezení těchto státem podporovaných regionů na

a) regiony se soustředěnou podporou státu, které se podle charakteru svého zaostávání člení na

1. strukturálně postižené regiony, ve kterých se soustřeďují negativní projevy strukturálních změn, dochází k útlumu odvětví a výrobních podniků a k růstu nezaměstnanosti. K jejich vymezení slouží ukazatele charakterizující zejména trh práce a rozvoj podnikání,
2. hospodářsky slabé regiony, které na základě ukazatelů hospodářského a sociálního rozvoje vykazují podstatně nižší úroveň rozvoje, než je průměrná úroveň v České republice. K jejich vymezení slouží ukazatele charakterizující zejména trh práce, hospodářskou úroveň a strukturu a úroveň příjmů obcí a obyvatel,
3. venkovské regiony, které jsou charakterizovány nízkou hustotou zalidnění, poklesem počtu obyvatel a vyšším podílem zaměstnanosti v zemědělství. K jejich vymezení slouží ukazatele charakterizující zejména vývoj počtu obyvatelstva, strukturu jeho zaměstnanosti a podíl obyvatelstva ve venkovských obcích;

b) ostatní regiony, jejichž podporování státem je žádoucí z jiných důvodů, například pohraniční regiony, bývalé vojenské prostory, regiony postižené živelními pohromami, regiony se silně narušeným či poškozeným životním prostředím, regiony s méně příznivými podmínkami pro rozvoj zemědělské výroby, regiony s vyšší průměrnou mírou nezaměstnanosti, než je průměrná úroveň v České republice.

§ 5

Strategie regionálního rozvoje

(1) Strategie regionálního rozvoje obsahuje zejména analýzu stavu regionálního rozvoje, charakteristiku slabých a silných stránek v rozvoji jednotlivých krajů a okresů, strategické cíle regionálního rozvoje v České republice, vymezení státem podporovaných regionů a doporučení dotčeným ústředním správním úřadům a krajům pro zaměření rozvoje odvětví spadajících do jejich působnosti.

(2) Ministerstvo při vypracování návrhu strategie regionálního rozvoje využívá zejména statistické údaje, příslušné územně plánovací podklady, politiku územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci podle zvláštního právního předpisu, 2) limity využití území a zásady jeho organizace, principy ochrany a tvorby životního prostředí a programy rozvoje územního obvodu krajů.

(3) Strategii regionálního rozvoje schvaluje na návrh Ministerstva vláda.

§ 6

Státní program regionálního rozvoje

(1) Na základě vládou schválené strategie regionálního rozvoje vypracovává Ministerstvo ve spolupráci s dotčenými ústředními správními úřady, 3) kraji, a podle potřeby i s ostatními dotčenými osobami, návrh státního programu regionálního rozvoje.

(2) Státní program regionálního rozvoje zejména obsahuje vymezení regionu, cíl, jehož má být podporou jeho rozvoje dosaženo, stanovení oblastí, na něž je podpora zaměřena včetně navrhovaných opatření, podmínky pro poskytování finanční podpory, formy a způsob jejího poskytování a potřebné finanční prostředky na jednotlivá opatření včetně jejich rozdělení dotčeným ústředním správním úřadům a krajům a časové období jeho platnosti.

(3) Státní program regionálního rozvoje schvaluje na návrh Ministerstva vláda.

§ 7

Finanční podpora státního programu regionálního rozvoje

(1) K finanční podpoře regionálního rozvoje se ve státním rozpočtu vyčleňují finanční prostředky na uskutečňování státního programu regionálního rozvoje v rozsahu, který na návrh vlády schválí Poslanecká sněmovna.

(2) Opatření obsažená ve schváleném státním programu regionálního rozvoje zabezpečují dotčené ústřední správní úřady a kraje v rámci své působnosti do výše jim přidělených finančních prostředků určených na státní program regionálního rozvoje ve státním rozpočtu.

(3) Poskytnutá finanční podpora představuje doplňkovou výpomoc; příjemce je povinen před jejím převzetím doložit finanční zajištění jeho podílu z vlastních nebo jiných finančních zdrojů. Na finanční podporu poskytovanou podle tohoto zákona není právní nárok.

(4) Příjemci finanční podpory mohou být kraje, sdružení obcí nebo obce a jimi založené právnické osoby, podnikatelé, 4) nestátní neziskové organizace a ostatní právnické osoby, které o ni požádají a předloží projekt, kterým má být realizováno opatření obsažené v státním programu regionálního rozvoje.

(5) Finanční podpora na opatření obsažená v státním programu regionálního rozvoje se poskytuje ve formě

a) dotací, například obchodním společnostem a ostatním právnickým osobám na investiční rozvoj přinášející nová pracovní místa nebo obcím na technickou a investiční přípravu průmyslových ploch,

b) úvěrů se zvýhodněnou úvěrovou sazbou a dobou splatnosti, případně jinou formou,

c) návratných finančních výpomocí.

(6) Dotčené ústřední správní úřady a kraje v rámci své působnosti provádějí kontrolu a hodnocení účinnosti projektů realizovaných v rámci státního programu regionálního rozvoje.

Podpora regionálního rozvoje krajem

§ 8

(1) Kraj v rámci své samostatné působnosti podporuje rozvoj regionů vymezených v programu rozvoje územního obvodu kraje podle svých konkrétních potřeb s ohledem na vyvážený rozvoj svého územního obvodu.

(2) Pro podklady k vymezení regionů v programu rozvoje územního obvodu kraje a pro oblasti, na něž je podpora zaměřena, platí přiměřeně § 3 a § 5 odst. 2.

§ 9

Program rozvoje územního obvodu kraje

Program rozvoje územního obvodu kraje obsahuje zejména

a) analýzu hospodářského a sociálního rozvoje územního obvodu kraje, charakteristiku slabých a silných stránek jeho jednotlivých částí a hlavní směry rozvoje,

b) vymezení regionů, jejichž rozvoj je třeba podporovat s ohledem na vyvážený rozvoj kraje, spolu s uvedením oblastí, na něž má být podpora zaměřena včetně navrhovaných opatření,

c) úkoly a priority v rozmístění a rozvoji občanské vybavenosti, infrastruktury, životního prostředí, sociální politiky, vzdělávání a dalších odvětví v jeho samostatné působnosti.

§ 10

Finanční podpora rozvoje územního obvodu kraje

(1) K finanční podpoře regionálního rozvoje územního obvodu kraje se v krajském rozpočtu vyčleňují finanční prostředky na uskutečňování programu rozvoje územního obvodu v rozsahu, který schválí zastupitelstvo kraje. K tomuto účelu může také kraj zřizovat peněžní fondy. 5)

(2) Poskytnutá finanční podpora představuje doplňkovou finanční výpomoc; příjemce je povinen před jejím převzetím doložit finanční zajištění jeho podílu z vlastních nebo jiných finančních zdrojů. Na finanční podporu poskytovanou podle tohoto zákona není právní nárok.

(3) Příjemci finanční podpory mohou být sdružení obcí nebo obce a jimi založené právnické osoby, podnikatelé 4) a ostatní právnické osoby, které o ni požádají a předloží

projekt, kterým má být realizováno opatření obsažené v programu rozvoje územního obvodu kraje.

(4) Finanční podpora na opatření obsažená v programu rozvoje územního obvodu kraje se poskytuje ve formě

a) dotací, např. obchodním společnostem a ostatním právníckým osobám na investiční rozvoj přinášející nová pracovní místa nebo obcím na technickou a investiční přípravu průmyslových ploch,

b) úvěrů se zvýhodněnou úvěrovou sazbou a dobou splatnosti, případně jinou formou,

c) návratných finančních výpomocí.

(5) Kraje v rámci své působnosti provádějí kontrolu a hodnocení účinnosti projektů realizovaných v rámci programu rozvoje územního obvodu kraje.

ČÁST TŘETÍ

PŮSOBNOST SPRÁVNÍCH ÚŘADŮ, KRAJŮ A OBCÍ PŘI PODPOŘE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

§ 11

Ústřední správní úřady

(1) Ministerstvo

a) koordinuje činnost všech dotčených správních úřadů při přípravě a uskutečňování strategie regionálního rozvoje a státních programů regionálního rozvoje, vypracovává analýzy hodnotící rozvoj jednotlivých krajů a okresů a návrhy na vymezení regionů; za tím účelem je oprávněno požadovat od dotčených správních úřadů a krajů potřebné údaje zpracovávané v jejich působnosti,

b) vypracovává ve spolupráci s dotčenými ústředními správními úřady a kraji návrh strategie regionálního rozvoje a návrhy státních programů regionálního rozvoje a předkládá je vládě ke schválení,

c) zabezpečuje a kontroluje plnění státních programů regionálního rozvoje,

d) plní další úkoly uvedené v odstavci 2,

e) zabezpečuje mezinárodní spolupráci na úseku podpory regionálního rozvoje a spolupráci s Evropskými společenstvími v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti, včetně koordinace věcně náplně nástrojů pomoci a souvisejícího vypracování programových dokumentů, realizace programů a vyhodnocování průběhu jejich plnění,

f) napomáhá zapojování krajů do evropských regionálních struktur.

(2) Ústřední správní úřady v rámci své působnosti

- a) plněním úkolů souvisejících se zaměřením podpory regionálního rozvoje podle § 3 přispívají k vyrovnávání rozdílů mezi úrovněmi rozvoje jednotlivých územních celků,
- b) analyzují rozdíly mezi kraji a okresy, zejména podle ukazatelů stanovených v § 4 odst. 2; výsledky analýz jsou jedním z podkladů pro vypracování návrhu strategie regionálního rozvoje a návrhů státních programů regionálního rozvoje,
- c) spolupracují vzájemně a s kraji při vypracování strategie regionálního rozvoje a státních programů regionálního rozvoje,
- d) spolupracují na žádost kraje při vypracování programu rozvoje územního obvodu kraje.

§ 12

zrušen

§ 13

Kraje

(1) Kraj ve své samostatné působnosti

- a) analyzuje a hodnotí úroveň rozvoje svého územního obvodu a jeho částí,
- b) schvaluje program rozvoje územního obvodu kraje.

(2) Kraj dále pak může

- a) podporovat rozvoj soukromého podnikání prospěšného pro kraj,
- b) vyčleňovat ze svého rozpočtu finanční prostředky určené k odstraňování závad a nedostatků v těch oblastech, které spadají do jeho působnosti, včetně odstraňování nežádoucích rozdílů uvnitř územního obvodu kraje,
- c) podílet se na plnění úkolů souvisejících se zaměřením podpory regionálního rozvoje podle § 3 a spolupracovat při tom s věcně příslušnými ústředními správními úřady, zejména při vypracování a realizaci strategie regionálního rozvoje a státních programů regionálního rozvoje, pokud se týkají jeho územního obvodu,
- d) spolupracovat s ostatními kraji při plnění společných cílů a úkolů podpory regionálního rozvoje.

§ 13a

Pověřené obecní úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností

Pověřené obecní úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností zajišťují dílčí úkoly spojené s procesem podpory regionálního rozvoje, zejména jsou povinny na žádost

ministerstva nebo kraje poskytnout nezbytnou součinnost při přípravě a realizaci strategie regionálního rozvoje, státních programů regionálního rozvoje a programů rozvoje územního obvodu kraje.

§ 14

Obce

(1) Obec ve své samostatné působnosti spolupracuje s krajem, na jehož území se nachází, při přípravě a realizaci programu územního rozvoje kraje.

(2) Obec ve své samostatné působnosti může

a) podporovat rozvoj podnikatelských aktivit potřebných pro rozvoj regionu, například formou technické a investiční přípravy pro investory - podnikatele, a

b) sdružovat své prostředky se sousedními obcemi a dalšími právnickými osobami při zajišťování rozvojových programů společných více obcím.

ČÁST ČTVRTÁ

KOORDINACE HOSPODÁŘSKÉ A SOCIÁLNÍ SOUDRŽNOSTI

§ 15

Pro potřeby spojené s koordinací a realizací hospodářské a sociální soudržnosti se zřizují regiony, jejichž územní vymezení je totožné s územními statistickými jednotkami NUTS 2 6) (dále jen "region soudržnosti"). Jedná se o tyto regiony soudržnosti:

- a) Praha, vymezený územím hlavního města Prahy,
- b) Střední Čechy, vymezený územím Středočeského kraje,
- c) Jihozápad, vymezený územím Jihočeského a Plzeňského kraje,
- d) Severozápad, vymezený územím Karlovarského a Ústeckého kraje,
- e) Severovýchod, vymezený územím Libereckého, Královéhradeckého a Pardubického kraje,
- f) Jihovýchod, vymezený územím Jihomoravského kraje a kraje Vysočina,
- g) Střední Morava, vymezený územím Olomouckého a Zlínského kraje,
- h) Moravskoslezsko, vymezený územím Moravskoslezského kraje.

Regionální rada regionu soudržnosti

§ 16

nadpis vypuštěn

(1) V regionech soudržnosti se zřizují:

- a) Regionální rada regionu soudržnosti Střední Čechy, se sídlem v Praze,
- b) Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, se sídlem v Českých Budějovicích,
- c) Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad, se sídlem v Ústí nad Labem,
- d) Regionální rada regionu soudržnosti Severovýchod, se sídlem v Hradci Králové,
- e) Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod, se sídlem v Brně,
- f) Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem v Olomouci,
- g) Regionální rada regionu soudržnosti Moravskoslezsko, se sídlem v Ostravě.

(2) Regionální rada regionu soudržnosti (dále jen "Regionální rada") je právnickou osobou.

(3) Regionální rada je řídicím orgánem 6a) Regionálního operačního programu pro příslušný region soudržnosti.

(4) Orgány Regionální rady jsou výbor Regionální rady (dále jen "výbor"), předseda Regionální rady (dále jen "předseda") a úřad Regionální rady (dále jen "úřad").

(5) Na vztah státu a Regionální rady se při činnostech upravených zákonem vztahují ustanovení o přenesené působnosti krajů obdobně 6b).

(6) V regionu soudržnosti Praha vykonává pravomoci a působnosti Regionální rady hlavní město Praha v přenesené působnosti 6g), které je řídicím orgánem operačních programů pro region soudržnosti Praha.

§ 16a

Regionální rada hospodaří podle vlastního rozpočtu za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem 6c) a zajišťuje výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu 6d). Hospodaření Regionální rady za uplynulý kalendářní rok přezkoumává podle zvláštního právního předpisu 6e) Ministerstvo financí.

§ 16b

Příjmy rozpočtu Regionální rady

Příjmy rozpočtu Regionální rady tvoří zejména:

- a) dotace ze státního rozpočtu na financování programů spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie,
- b) dotace z rozpočtů krajů na financování programů spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie,
- c) dotace z rozpočtů krajů na činnost Regionálních rad,
- d) příjmy z vlastního majetku a majetkových práv,
- e) přijaté peněžité dary a příspěvky,
- f) přijaté půjčky, úvěry a návratné finanční výpomoci,
- g) úroky z vkladů, penále a jiné platby získané v souvislosti s použitím prostředků Regionální rady.

§ 16c

Výdaje rozpočtu Regionální rady

Z rozpočtu Regionální rady se hradí zejména:

- a) výdaje na programy spolufinancované z rozpočtu Evropské unie a závazky vyplývající pro Regionální radu z plnění povinností uložených jí zákony,
- b) výdaje na vlastní činnost Regionální rady,
- c) splátky přijatých půjček, úvěrů a návratných finančních výpomocí,
- d) sankce za porušení rozpočtové kázně.

Výbor

§ 16d

(1) Členy výboru volí ze svých členů zastupitelstva krajů, které tvoří region soudržnosti. Je-li region soudržnosti tvořen jedním krajem, má výbor 15 členů. Je-li region soudržnosti tvořen více kraji, je každý kraj ve výboru zastoupen 8 členy.

(2) Výbor vykonává své pravomoci i po ukončení volebního období zastupitelstev krajů až do zvolení nového výboru.

(3) Funkce člena výboru je veřejnou funkcí 6f).

(4) Výbor rozhoduje usnesením.

(5) V případě regionu soudržnosti tvořeného jedním krajem je výbor usnášeníschopný, je-li přítomna nadpoloviční většina všech členů výboru. K přijetí usnesení je v tom případě třeba nadpoloviční většiny hlasů všech členů výboru.

(6) V případě regionu soudržnosti tvořeného z více krajů je výbor usnášeníschopný, je-li přítomna nadpoloviční většina všech členů výboru zvolených v jednotlivých krajích tvořících region soudržnosti zvlášť. K přijetí usnesení je v tom případě třeba nadpoloviční většina hlasů všech členů výboru zvolených v jednotlivých krajích tvořících region soudržnosti zvlášť. Není-li tímto způsobem přijato usnesení, výbor ustanoví dohodovací komisi složenou ze 2 členů výboru z každého kraje, která předloží návrh řešení sporné otázky výboru k novému projednání.

(7) Výbor se schází podle potřeby, nejméně však jednou za 3 měsíce.

(8) Další podrobnosti jednání a rozhodování výboru stanoví jednací řád výboru.

§ 16e

(1) Výbor jedná a rozhoduje o věcech spojených s realizací Regionálního operačního programu, zejména pak schvaluje:

- a) realizační a řídicí dokumentaci Regionálního operačního programu,
- b) opatření, týkající se publicity a informovanosti o Regionálním operačním programu,
- c) výběr projektů, kterým Regionální rada poskytne dotaci či návratnou finanční výpomoc,
- d) výroční a závěrečnou zprávu o realizaci, případně i další zprávy a podklady spojené s realizací Regionálního operačního programu,
- e) další záležitosti, pokud tak stanoví jednací řád výboru.

(2) Výboru je vyhrazeno schvalování rozpočtu Regionální rady a závěrečného účtu Regionální rady.

(3) V regionu soudržnosti Praha vykonává pravomoci a působnosti výboru podle odstavce 1 rada hlavního města Prahy, s výjimkou působnosti podle písmene c), kterou vykonává zastupitelstvo hlavního města Prahy.

§ 16f

Předseda

(1) Výbor volí a odvolává z řad svých členů předsedu a místopředsedy. Počet místopředsedů se stanoví tak, aby každý kraj byl ve výboru zastoupen buď předsedou výboru nebo místopředsedou.

(2) Předseda je statutárním orgánem Regionální rady a zastupuje ji navenek. Ze své činnosti je odpovědný výboru.

(3) Předseda svolává a řídí zasedání výboru.

(4) Předsedu v jeho nepřítomnosti zastupuje místopředseda. Je-li zvoleno více místopředsedů, předsedu zastupují místopředsedové v pořadí stanoveném výborem.

§ 16g

Střet zájmů

(1) Výkon funkce člena výboru je neslučitelný s funkcí ředitele a s pracovním poměrem vůči Regionální radě.

(2) V případě střetu zájmů u předsedy, místopředsedy a člena výboru se postupuje podle zvláštního právního předpisu 6b).

§ 17

Úřad

(1) Úřad je výkonným orgánem Regionální rady, který zabezpečuje veškeré úkoly spojené s funkcí řídicího orgánu Regionálního operačního programu s výjimkou těch záležitostí, které jsou svěřeny výboru podle § 16e.

(2) Úřad dále plní úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Regionální rady.

(3) V čele úřadu stojí ředitel úřadu (dále jen "ředitel"). Ředitele jmenuje a odvolává výbor na návrh předsedy; jmenování zakládá pracovní poměr k Regionální radě. Ředitel je podřízen předsedovi.

(4) Ředitel

- a) plní vůči zaměstnancům Regionální rady funkci statutárního orgánu zaměstnavatele,
- b) stanoví platy zaměstnancům Regionální rady v souladu s odstavcem 6,
- c) je nadřízeným všech zaměstnanců Regionální rady a kontroluje jejich činnost.

(5) Organizační strukturu, počet zaměstnanců a rozpočet úřadu stanoví výbor.

(6) Na postavení, práva a povinnosti zaměstnanců Regionální rady se vztahují ustanovení zákona o úřednících územních samosprávných celků obdobně.

§ 18

Pro potřeby koordinace pomoci poskytované Evropskými společenstvími na úrovni státu zřizuje Ministerstvo Řídící a koordinační výbor. Jeho členy jsou delegovaní zástupci dotčených ministerstev, krajů, podnikatelů, odborů, nestátních neziskových organizací a dalších právnických osob. Podrobnosti týkající se složení, působnosti, organizace a činnosti Řídícího a koordinačního výboru stanoví jeho statut a jednací řád, který na návrh Ministerstva schvaluje vláda.

ČÁST PÁTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19

(1) Kontrola využití rozpočtových prostředků a evidence návratných finančních výpomocí v souladu s vládou schválenými státními programy regionálního rozvoje se provádí podle zvláštního právního předpisu. 8)

(2) Poskytování podpor podle tohoto zákona musí být v souladu se zákonem o veřejné podpoře. 9)

(3) Podpory podle tohoto zákona nesmí být poskytnuty v rozporu s politikou územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentací.

§ 20

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.XI zákona č. 138/2006 Sb.

Přechodné ustanovení

Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona přecházejí na Regionální rady regionů soudržnosti práva a závazky plynoucí z činnosti Regionální rady zřízené pro jednotlivé regiony soudržnosti podle dosavadní právní úpravy.

Čl.II zákona č. 66/2007 Sb.

1. Regionální rada regionu soudržnosti Praha se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zrušuje.

2. Veškerá práva a závazky Regionální rady regionu soudržnosti Praha dnem nabytí účinnosti tohoto zákona přecházejí na hlavní město Prahu.

3. Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Regionální rady regionu soudržnosti Praha přecházejí z Regionální rady regionu soudržnosti Praha na hlavní město Prahu.

-
- 1) § 35 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).
  - 2) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
  - 3) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
  - 4) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.
  - 5) Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.
  - 6) Sdělení Českého statistického úřadu č. 228/2004 Sb., o aktualizaci Klasifikace územních statistických jednotek (CZ-NUTS).
  - 6a) Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech.
  - 6b) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
  - 6c) Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.
  - 6d) Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.
  - 6e) Zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí.
  - 6f) § 2 odst. 1, § 124 a 206 zákoníku práce.
  - 6g) Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
  - 7) Zákon č. 129/2000 Sb.

8) Například zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), zákon č. 250/2000 Sb., zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře.